

159/1999 Sb.

ZÁKON

ze dne 30. června 1999

o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu

Změna: 39/2004 Sb.

Změna: 37/2004 Sb.

Změna: 57/2006 Sb.

Změna: 214/2006 Sb.

Změna: 130/2008 Sb.

Změna: 301/2009 Sb.

Změna: 89/2012 Sb.

Změna: 339/2015 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚPRAVA NĚKTERÝCH PODMÍNEK PODNIKÁNÍ V OBLASTI CESTOVNÍHO RUCHU

Hlava I

Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Zájezdem se pro účely tohoto zákona rozumí soubor služeb cestovního ruchu prodávaný za souhrnnou cenu, pokud je uspořádán na dobu delší než 24 hodiny nebo zahrnuje-li přenocování a obsahuje-li alespoň dvě z těchto plnění:

a) ubytování,

b) dopravu,

c) jinou službu cestovního ruchu, která není doplňkem dopravy nebo ubytování a tvoří významnou část souboru nabízených služeb.

(2) Oddělené účtování za jednotlivá dílčí plnění téhož zájezdu nezprošťuje osobu, která je oprávněna organizovat, nabízet a prodávat zájezdy, povinností podle tohoto zákona.

(3) Zájezdem podle tohoto zákona není soubor služeb cestovního ruchu

- a) prodáváný jinému podnikateli za účelem jeho dalšího podnikání, nebo
- b) jehož nabídka a prodej nesplňuje znaky živnostenského podnikání¹⁾.

(4) Prodávat zájezd je oprávněna jen osoba uvedená v § 2 odst. 1 uzavřením smlouvy o zájezdu²⁾. Zprostředkovávat prodej zájezdu je oprávněna jen osoba uvedená v § 2 nebo 3.

§ 2

(1) Provozovatel cestovní kanceláře (dále jen "cestovní kancelář") je podnikatel, který je na základě státního povolení k provozování živnosti (dále jen „koncese“)⁴⁾ oprávněn organizovat, nabízet a prodávat zájezdy. Cestovní kancelář je také osoba, která má v okamžiku uzavření smlouvy o zájezdu sídlo nebo místo podnikání v jiném členském státě Evropské unie nebo v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor, než je Česká republika (dále jen "cestovní kancelář usazená na území jiného státu"). Cestovní kancelář usazená na území jiného státu musí podnikat na základě oprávnění tohoto státu k provozování cestovní kanceláře a musí mít sjednané pojištění záruky nebo bankovní záruku pro případ úpadku cestovní kanceláře, nebo být jinak pro tento případ zajištěna, alespoň v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(2) V rámci živnosti podle odstavce 1 může cestovní kancelář rovněž

- a) nabízet a prodávat jednotlivé služby cestovního ruchu,
- b) organizovat kombinace služeb cestovního ruchu a nabízet je a prodávat jiné cestovní kanceláři za účelem jejího dalšího podnikání,
- c) zprostředkovávat prodej jednotlivých služeb cestovního ruchu pro jinou cestovní kancelář nebo cestovní agenturu, případně pro jiné osoby (dopravce, pořadatele kulturních, společenských a sportovních akcí apod.),
- d) zprostředkovávat prodej zájezdu pro jinou cestovní kancelář; smlouva o zájezdu v těchto případech musí být uzavřena jménem cestovní kanceláře, pro kterou je zájezd zprostředkováván,
- e) prodávat věci související s cestovním ruchem, zejména vstupenky, mapy, plány, jízdní řády, tištěné průvodce a upomínkové předměty.

§ 3

(1) Provozovatel cestovní agentury (dále jen "cestovní agentura") je podnikatel, který je oprávněn na základě ohlášení volné živnosti⁵⁾ provozovat činnost v rozsahu uvedeném v § 2 odst. 2.

(2) Cestovní agentura nesmí zprostředkovat prodej zájezdu podle § 2 odst. 2 písm. d) pro osobu, která není cestovní kancelář ve smyslu § 2 odst. 1.

(3) Kromě povinností podle zvláštního právního předpisu⁶⁾ je cestovní agentura rovněž povinna označit provozovnu a propagační a jiné materiály určené zákazníkovi slovy "cestovní agentura", pokud toto označení neobsahuje již obchodní firma.

(4) Cestovní agentura je dále povinna

a) v propagačních, nabídkových a jiných materiálech, včetně jejich elektronických forem, vždy informovat, pro kterou cestovní kancelář je prodej zájezdu zprostředkováván; v případě nabízení zájezdu prostřednictvím internetových stránek musí být tato informace uvedena zřetelně na stejné úrovni internetové stránky jako podstatné informace o zájezdu,

b) před uzavřením smlouvy o zájezdu předložit zájemci o uzavření cestovní smlouvy (dále jen "zájemce") na jeho žádost k nahlédnutí doklad o pojištění záruky nebo bankovní záruce pro případ úpadku cestovní kanceláře, pro kterou zprostředkovává prodej zájezdu,

c) před zahájením zprostředkování prodeje zájezdů pro cestovní kancelář usazenou na území jiného státu bezodkladně informovat o této skutečnosti Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen "ministerstvo"), a to včetně údajů o rozsahu pojištění záruky nebo bankovní záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře nebo jiné formy zajištění těchto zájezdů,

d) při zprostředkování prodeje zájezdu pro cestovní kancelář usazenou na území jiného státu předložit zájemci na jeho žádost k nahlédnutí opis oprávnění k provozování cestovní kanceláře včetně jeho úředně ověřeného překladu a informovat zájemce o rozsahu pojištění záruky nebo bankovní záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře nebo jiné formy zajištění těchto zájezdů,

e) při zprostředkování prodeje zájezdu prostřednictvím prostředků komunikace na dálku poskytnout zájemci s dostatečným předstihem údaje uvedené v § 10.

§ 4

Zákazníkem je osoba, která uzavře s cestovní kanceláří smlouvu o zájezdu, nebo osoba, v jejíž prospěch byla tato smlouva uzavřena.

§ 4a

Cenou zájezdu se pro účely tohoto zákona rozumí rovněž cena zaplacená za platební prostředek vydaný cestovní kanceláří k zaplacení zájezdu (dále jen „poukaz na zájezd“). Oprávněným k plnění v případě úpadku cestovní kanceláře je držitel tohoto poukazu na zájezd.

Hlava II

Cestovní kancelář

§ 5

Podmínky udělení koncese pro provozování cestovní kancelář

(1) K žádosti o koncesi pro provozování cestovní kanceláře vydává stanovisko podle zvláštního právního předpisu⁸⁾ ministerstvo, a to na základě posouzení podkladů podle odstavce 2.

(2) Žadatel o koncesi pro provozování cestovní kanceláře ke své žádosti mimo náležitosti stanovených zvláštním právním předpisem⁹⁾ připojí

a) stejnopis nebo úředně ověřenou kopii smlouvy o pojištění záruky pro případ úpadku v rozsahu stanoveném v § 6 až 8, včetně platných pojistných podmínek, dokladu o zaplacení pojistného, anebo kopii bankovní záruky podle § 8b,

b) podnikatelský záměr, který obsahuje podrobnější údaje o činnosti žadatele, a to zejména ve kterých oblastech cestovního ruchu hodlá podnikat, zda součástí zájezdu bude i doprava, předpokládaný počet zákazníků a v případě, že se jedná o cestovní kancelář, která provozovala činnost na základě dřívějších předpisů, i počet zákazníků odbavených v rámci zájezdu v předchozím kalendářním roce,

c) prohlášení o předpokládaném datu zahájení činnosti.

(3) Ministerstvo na základě podkladů podle odstavce 2 vydá souhlasné stanovisko.

(4) Ministerstvo vydá nesouhlasné stanovisko, jestliže uzavřená smlouva o pojištění záruky nebo bankovní záruka pro případ úpadku nesplňuje podmínky uvedené v § 6 až 8 nebo § 8b.

(5) Ministerstvo vede seznam cestovních kanceláří, který je veřejně přístupný na internetových stránkách ministerstva a obsahuje

a) název cestovní kanceláře,

b) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo osoby cestovní kanceláře, která je zapsána do obchodního rejstříku,

c) jméno, popřípadě jména, příjmení, sídlo a identifikační číslo osoby provozovatele cestovní kanceláře, který je fyzickou osobou a není zapsán do obchodního rejstříku,

d) platnou pojistku cestovní kanceláře, nebo bankovní záruku, anebo údaj o tom, že cestovní kancelář nepředložila ministerstvu platnou pojistku, nebo bankovní záruku

e) údaj o zákazu cestovní kanceláři uzavírat smlouvy o zájezdu a rozšiřovat smlouvy již uzavřené, který je uložen na základě pravomocného rozhodnutí podle § 10a odst. 2 písm. b); jestliže nastane skutečnost podle § 10a odst. 3, ministerstvo tento údaj ze seznamu vymaže.

Povinné pojištění záruky pro případ úpadku

§ 6

(1) Cestovní kancelář je povinna sjednat pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře (dále jen „pojištění záruky pro případ úpadku“), na základě něhož vzniká zákazníkovi cestovní kanceláře právo na plnění v případech, kdy cestovní kancelář z důvodu svého úpadku

a) neposkytne zákazníkovi dopravu z místa pobytu v zahraničí do České republiky, pokud je tato doprava součástí zájezdu,

b) nevrátí zákazníkovi zaplacenou zálohu nebo cenu zájezdu včetně ceny zaplacené za poukaz na zájezd, v případě, že se zájezd neuskutečnil, nebo

c) nevrátí zákazníkovi rozdíl mezi zaplacenou cenou zájezdu a cenou částečně poskytnutého zájezdu v případě, že se zájezd uskutečnil pouze zčásti.

(2) Není-li tímto zákonem stanoveno jinak, řídí se povinné pojištění záruky pro případ úpadku občanským zákoníkem (10a).

(3) Smlouva o pojištění záruky pro případ úpadku musí být uzavřena v písemné formě.

(4) Smlouva o pojištění záruky pro případ úpadku musí být sjednána tak, aby

a) se pojištění vztahovalo na veškeré zájezdy prodané v době platnosti této smlouvy a na zaplacené poukazy na zájezd, ledaže cestovní kancelář uzavře novou smlouvu o pojištění záruky pro případ úpadku; prodejem zájezdu se rozumí okamžik uzavření smlouvy o zájezdu,

b) právo na pojistné plnění vzniklo i v případě, že úpadek cestovní kanceláře byl způsoben úmyslně.

(5) Smlouvu o pojištění záruky pro případ úpadku může vypovědět

a) pojišťovna i cestovní kancelář ke konci pojistného období podle § 2807 občanského zákoníku, nebo

b) pojišťovna s osmidenní výpovědní dobou, pokud cestovní kancelář porušila povinnost oznámit zvýšení pojistného rizika, je-li takové zvýšení s ohledem na rozsah činnosti cestovní kanceláře významné; pojišťovně náleží pojistné až do konce pojistného období, v němž pojištění zaniklo; jednorázové pojistné jí v tomto případě náleží celé. Nevypoví-li pojišťovna pojištění do 2 měsíců ode dne, kdy se o zvýšení pojistného rizika dozvěděla, zanikne její právo pojištění vypovědět.

(6) Pojišťovna předá cestovní kanceláři kromě pojistky rovněž doklady určené zákazníkům, které musí obsahovat informace o uzavřeném pojištění, zejména označení pojišťovny, podmínky pojištění a způsob oznámení pojistné události; cestovní kancelář je povinna předat tento doklad zákazníkovi spolu s potvrzením o zájezdu nebo se stejnopisem smlouvy o zájezdu.

§ 7

(1) V případě, že zákazníkovi nebude poskytnuta doprava z místa pobytu v zahraničí do České republiky, poskytne pojišťovna plnění zabezpečením dopravy z místa pobytu do České republiky, včetně nezbytného ubytování a stravování do doby odjezdu i v případě, že se pojišťovně nepodaří do 12 hodin po oznámení škodné události průkazně ověřit u odpovědného zástupce cestovní kanceláře, že došlo k pojistné události podle § 6 odst. 1 písm. a). V případě, že se následným šetřením pojišťovny neprokáže, že došlo k pojistné události, je cestovní kancelář povinna uhradit pojišťovně to, co za ni pojišťovna plnila. Zajistí-li si zákazník dopravu včetně nezbytného ubytování a stravování na vlastní náklady, poskytne mu pojišťovna peněžní plnění pouze do výše, jakou by musela vynaložit, pokud by dopravu, ubytování a stravování zajišťovala sama.

(2) Plnění podle odstavce 1 poskytne pojišťovna okamžitě po ověření pravdivosti oznámení škodné události. Pro oznámení škodné události podle odstavce 1 se nevyžaduje písemná forma.

(3) Pojišťovna není oprávněna odmítnout pojistné plnění nebo snížit jeho výši v případě, dozví-li se po pojistné události, že cestovní kancelář poskytla nepravdivé nebo neúplné podklady, které byly pro uzavření pojištění podstatné. Pojišťovna je však v tomto případě oprávněna domáhat se náhrady škody na cestovní kanceláři.

§ 7a

K ujednáním smlouvy o pojištění záruky pro případ úpadku, která se odchyľují od ustanovení tohoto zákona, se nepřihlíží.

§ 8

(1) Pojištění podle § 6 lze sjednat pouze u pojišťovny, která je podle zákona upravujícího pojišťovnictví¹¹⁾ oprávněna provozovat na území České republiky pojišťovací činnost a provozovat pojištění záruky (kauce). Pojistné podmínky pro povinné pojištění záruky pro případ úpadku je pojišťovna povinna předložit České národní bance na její vyžádání ke kontrole. Česká národní banka spolupracuje při kontrole pojistných podmínek pro pojištění záruky pro případ úpadku s ministerstvem.

(2) Cestovní kancelář a pojišťovna jsou v případě sjednání pojištění povinny sjednat toto pojištění v rozsahu § 6 tak, aby sjednaný limit pojistného plnění činil minimálně 30 % ročních plánovaných tržeb z prodeje zájezdů nebo v případě, že tyto tržby mají být nižší než tržby v předchozím roce, minimálně 30% těchto tržeb v předchozím roce. Cestovní kancelář je povinna udržovat v průběhu trvání pojištění limit pojistného plnění v takové výši, aby v případě pojistné události byly uspokojeny veškeré nároky zákazníků podle § 6. Pojišťovna je povinna uspokojit nároky zákazníků vyplývající z § 6 až do výše sjednaného limitu pojistného plnění.

(3) Cestovní kancelář je povinna vést za každý kalendářní měsíc průkaznou evidenci o prodaných zájezdech včetně výše tržeb za tyto jednotlivé zájezdy a tržeb za poukazy na zájezd.

(4) Nároky zákazníka, které mu vznikly proti cestovní kanceláři v důsledku nesplnění smlouvy o zájezdu v případech uvedených v § 6 odst. 1, přecházejí na pojišťovnu, a to až do výše plnění, které mu pojišťovna poskytla.

(5) Je-li v pojistné smlouvě ujednáno, že se cestovní kancelář podílí na pojistném plnění (spoluúčast), nesmí být tato spoluúčast ujednána k tíži zákazníka. Plnění v rozsahu stanoveném v § 6 odst. 1 poskytuje zákazníkům vždy pojišťovna.

§ 8a

Informační povinnosti cestovní kanceláře a pojišťovny

(1) Cestovní kancelář je povinna

a) před uzavřením smlouvy o pojištění záruky pro případ úpadku předložit pojišťovně údaje týkající se hospodaření cestovní kanceláře, druhů a počtu zájezdů a další údaje související s pojištěním zájezdů, které si pojišťovna vyžádá, a podat k nim na žádost pojišťovny vysvětlení,

b) v průběhu trvání pojištění bez zbytečného odkladu oznámit pojišťovně změnu pojistného rizika, zejména zvýšení tržeb z prodeje zájezdů nad výši, kterou cestovní kancelář sdělila pojišťovně před uzavřením smlouvy o pojištění záruky pro případ úpadku.

(2) Cestovní kancelář předloží ministerstvu do 10 pracovních dnů ode dne uzavření smlouvy o pojištění záruky pro případ úpadku stejnopis nebo úředně ověřenou kopii této smlouvy a do 10 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení koncese nebo ve stejné lhůtě ode

dne vzniku práva provozovat živnost platnou pojistku. Obdobně cestovní kancelář postupuje při každé změně smlouvy o pojištění záruky pro případ úpadku, která má vliv na změnu limitu pojistného plnění. Ministerstvo bez zbytečného odkladu tuto pojistku uveřejní na svých internetových stránkách.

(3) Pojišťovna je povinna

- a) informovat ministerstvo do 5 pracovních dnů o změně pojištění podle § 6, ke kterému došlo na základě nárůstu tržeb za zájezdy oproti plánovaným tržbám uváděným cestovní kanceláří při sjednání původního pojištění,
- b) na výzvu ministerstva do 5 pracovních dnů předložit kopii smlouvy o pojištění záruky pro případ úpadku uzavřené s cestovní kanceláří,
- c) do 3 pracovních dnů informovat ministerstvo o vzniku pojistné události a bez zbytečného odkladu o rozsahu poskytnutého pojistného plnění,
- d) informovat ministerstvo do 5 pracovních dnů o tom, že cestovní kancelář odmítla návrh na změnu pojištění.

(4) Cestovní kancelář i pojišťovna jsou povinny do 5 pracovních dnů ode dne zániku pojištění informovat o této skutečnosti ministerstvo.

(5) Cestovní kancelář je povinna doručovat pojišťovně měsíčně, nejpozději do 25. dne bezprostředně následujícího kalendářního měsíce, údaje o počtu cestujících, počtu prodaných zájezdů, souhrnné ceně za prodané zájezdy, výši záloh za zájezdy, výši tržeb za zájezdy a výši tržeb za poukazy na zájezd. Na vyžádání je cestovní kancelář povinna sdělit tyto údaje bez zbytečného odkladu ministerstvu.

§ 8b

Bankovní záruka

(1) Pokud cestovní kancelář nemá sjednané pojištění záruky pro případ úpadku, je povinna sjednat bankovní záruku, která zabezpečí zákazníkovi na vrub cestovní kanceláře nebo třetí osoby právo na stejné plnění jako při pojištění pro případ úpadku podle § 6 odst. 1 a § 7.

(2) Na banku, která vystavila bankovní záruku, bankovní záruku a její použití se vztahují požadavky podle § 6 odst. 3, 4 a 6, § 7, 7a, § 8 odst. 1, 2 a 4, § 8a odst. 2 až 4 a § 9 odst. 2 písm. a).

(3) Bankovní záruku lze sjednat pouze u banky nebo u pobočky zahraniční banky, která je oprávněná působit na území České republiky.

Povinnosti cestovní kanceláře

§ 9

(1) Cestovní kancelář

- a) je povinna po celou dobu provozování živnosti provozování cestovní kanceláře mít uzavřenu smlouvu o pojištění záruky pro případ úpadku podle § 6 až 8, nebo mít sjednanu bankovní záruku podle § 8b,
- b) nesmí uzavřít smlouvu o zájezdu, pokud by jejím uzavřením došlo k překročení limitu pojistného plnění sjednaného v pojistné smlouvě o pojištění záruky pro případ úpadku nebo k překročení výše bankovní záruky,
- c) nesmí zprostředkovat prodej zájezdu podle § 2 odst. 2 písm. d) pro osobu, která není cestovní kanceláří ve smyslu § 2 odst. 1,
- d) je povinna označit provozovnu a propagační a jiné materiály určené zákazníkovi slovy "cestovní kancelář", pokud toto označení neobsahuje již její obchodní firma; názvy "cestovní kancelář" nebo "CK" může používat pouze podnikatel, který je držitelem platné koncese pro provozování cestovní kanceláře⁴).

(2) Cestovní kancelář je dále povinna

- a) předložit před uzavřením smlouvy o zájezdu zájemci na jeho žádost k nahlédnutí doklad o pojištění záruky nebo bankovní záruce pro případ úpadku cestovní kanceláře,
- b) při zprostředkování prodeje zájezdu pro jinou cestovní kancelář dodržet povinnosti cestovní agentury uvedené v § 3 odst. 4.

(3) Cestovní kancelář usazená na území jiného státu je povinna před zahájením prodeje zájezdů bezodkladně informovat o této skutečnosti ministerstvo, a to včetně údajů o rozsahu pojištění záruky nebo bankovní záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře nebo jiné formy zajištění těchto zájezdů.

(4) Statutární orgán nebo člen statutárního orgánu cestovní kanceláře je povinen zajistit, aby cestovní kancelář neporušila zákaz uzavřít smlouvu o zájezdu podle odstavce 1 písm. b).

§ 10

(1) Cestovní kancelář je povinna před uzavřením smlouvy o zájezdu v katalogu, případně jinou prokazatelnou formou (dále jen "katalog") pravdivě, srozumitelně, úplně a řádně informovat o všech skutečnostech, které jsou jí známy a které mohou mít vliv na rozhodnutí zájemce o koupi zájezdu, zejména o

- a) termínu zahájení a ukončení zájezdu,
- b) ceně zájezdu, včetně časového rozvrhu plateb a výši zálohy,
- c) případech, kdy je zákazník povinen zaplatit cestovní kanceláři odstupné při odstoupení od smlouvy o zájezdu, a o výši tohoto odstupného,

- d) místě určení cesty nebo pobytu,
- e) druhu dopravního prostředku (hlavní charakteristické znaky nebo třídy),
- f) ubytování (poloha, kategorie, stupeň vybavenosti a hlavní charakteristické znaky),
- g) stravování,
- h) předpokládané trase cesty, včetně časů a míst zastávek,
- i) pasových a vízových požadavcích pro občany České republiky a zdravotních formalitách, které jsou nutné pro cestu a pobyt, a o obvyklých cenách a lhůtách pro jejich vyřízení,
- j) tom, zda je pro zájezd požadován minimální počet zákazníků včetně termínu, kdy nejpozději před odjezdem musí být zákazníkovi oznámeno, že nebylo tohoto minimálního počtu dosaženo a cestovní kancelář zájezd ruší,
- k) rozsahu a podmínkách pojištění podle § 6 až 8 (rozsah pojistného plnění, podmínky pro uplatnění nároku zákazníka, pojišťovna, s níž má uzavřeno pojištění) nebo bankovní záruky podle § 8b (rozsah záruky, podmínky pro uplatnění nároku zákazníka, banka, která vystavila záruku),
- l) programu v místě pobytu
- m) lhůtě, ve které může zákazník oznámit, že se zájezdu místo něho zúčastní jiná osoba, pokud jsou důvody pro její stanovení, a o podmínkách, které musí účastník zájezdu splňovat, pokud jsou důvody pro jejich stanovení,
- n) možnosti uzavřít individuální pojištění zákazníka pro cesty a pobyt včetně pojištění pro případ, že zákazníkovi vzniknou náklady v souvislosti s jeho odstoupením od smlouvy o zájezdu, pokud toto pojištění není zahrnuto v ceně zájezdu.

(2) Před uzavřením cestovní smlouvy mohou být údaje uvedené v odstavci 1 změněny jen v případě, že si cestovní kancelář v katalogu toto právo vyhradila nebo pokud se na nich dohodla se zájemcem o koupi zájezdu; v ostatních případech jsou pro cestovní kancelář závazné.

§ 10a

Dozor nad dodržováním zákona

(1) Dozor nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem vykonávají obecní živnostenské úřady, s výjimkou povinností stanovených v § 3 odst. 4 písm. c), § 8a odst. 1 písm. b), § 8a odst. 2 a v § 8a odst. 4 pokud jde o cestovní kancelář, § 8a odst. 5, § 9 odst. 1 písm. a) a b) a v § 9 odst. 3 a 4, kde dozor vykonává ministerstvo; při výkonu dozoru ministerstvo ověřuje, zda jsou splněny podmínky, za nichž vydalo souhlasné stanovisko podle § 5 odst. 3, zejména zda smlouva o pojištění záruky nebo bankovní záruka pro případ úpadku splňuje podmínky podle § 6 až 8 nebo § 8b, a zda cestovní kancelář plní vůči pojišťovně, s níž uzavřela smlouvu o pojištění záruky pro případ úpadku, nebo bance, která vystavila záruku, povinnosti uložené jí tímto zákonem.

(2) Zjistí-li ministerstvo při výkonu dozoru podle odstavce 1, že cestovní kancelář nesplnila vůči pojišťovně, s níž uzavřela smlouvu o pojištění záruky pro případ úpadku, nebo bance, která vystavila záruku, některou z povinností uložených jí tímto zákonem,

a) uloží cestovní kanceláři odstranit zjištěné nedostatky a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, nebo

b) zakáže cestovní kanceláři uzavírat smlouvy o zájezdu a rozšiřovat smlouvy již uzavřené, pokud by nesplnění takové povinnosti mohlo ohrozit zájmy zákazníků cestovní kanceláře a jestliže cestovní kancelář neodstranila zjištěné nedostatky ve lhůtě stanovené podle písmene a).

(3) Ministerstvo bez zbytečného odkladu rozhodne o zrušení zákazu cestovní kanceláři uzavírat smlouvy o zájezdu a rozšiřovat smlouvy již uzavřené, jestliže cestovní kancelář prokáže, že odstranila zjištěné nedostatky a má sjednáno pojištění záruky pro případ úpadku splňující podmínky podle § 6 až 8 nebo bankovní záruku splňující podmínky podle § 8b.

(4) Vydání rozhodnutí podle odstavce 2 písm. b) může být prvním úkonem v řízení; odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(5) Pro dohled nad plněním povinností tímto zákonem uložených pojišťovně se použije zákon upravující oblast pojišťovnictví. Pro dohled nad plněním povinností uložených tímto zákonem bance se použije zákon upravující bankovnínictví.

§ 10b

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Cestovní agentura se dopustí správního deliktu tím, že

a) neoznačí provozovnu nebo propagační a jiné materiály určené zákazníkovi podle § 3 odst. 3, nebo

b) nesplní některou z povinností podle § 3 odst. 4.

(2) Cestovní kancelář se dopustí správního deliktu tím, že

a) opakovaně poruší povinnost podle § 6 odst. 6 v části věty za středníkem,

b) nevede evidenci podle § 8 odst. 3,

c) neinformuje pojišťovnu nebo banku podle § 8a odst. 1 písm. b) nebo § 8a odst. 5,

d) nepředloží ministerstvu smlouvu o pojištění záruky pro případ úpadku nebo platnou pojistku podle § 8a odst. 2, nebo bankovní záruku podle § 8b,

e) neinformuje ministerstvo podle § 8a odst. 4,

f) uzavře smlouvu o zájezdu v rozporu s § 9 odst. 1 písm. b),

g) neoznačí provozovnu nebo propagační a jiné materiály určené zákazníkovi podle § 9 odst. 1 písm. d),

h) před uzavřením smlouvy o zájezdu na žádost zájemce nepředloží doklad o pojištění záruky pro případ úpadku nebo doklad o bankovní záruce podle § 9 odst. 2 písm. a),

i) nesplní povinnost podle § 9 odst. 2 písm. b),

j) neinformuje zákazníka před uzavřením smlouvy o zájezdu podle § 10, nebo

k) v rozporu s rozhodnutím o zákazu oprávnění k uzavírání smluv o zájezdu a k rozšiřování smluv již uzavřených podle § 10a odst. 2 písm. b) smlouvy o zájezdu uzavírá nebo rozšiřuje.

(3) Cestovní kancelář usazená na území jiného státu se dopustí správního deliktu tím, že před zahájením prodeje zájezdů neinformuje ministerstvo podle § 9 odst. 3.

(4) Právnícká osoba se jako statutární orgán nebo člen statutárního orgánu cestovní kanceláře dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 9 odst. 4 nezajistí, aby cestovní kancelář neporušila zákaz uzavřít smlouvu o zájezdu podle § 9 odst. 1 písm. b).

(5) Za správní delikt se uloží pokuta do

a) 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) nebo b) nebo odstavce 2 písm. a), c), e), g), h), i) nebo j) nebo odstavce 3,

b) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. b), d), f) nebo k) nebo odstavce 4.

§ 10c

Přestupky

(1) Fyzická osoba se jako statutární orgán nebo člen statutárního orgánu cestovní kanceláře dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 9 odst. 4 nezajistí, aby cestovní kancelář neporušila zákaz uzavřít smlouvu o zájezdu podle § 9 odst. 1 písm. b).

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

§ 10d

Společná ustanovení ke správním deliktům

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnícké osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnícké osoby.

(5) Správní delikty podle tohoto zákona projednává obecní živnostenský úřad, s výjimkou správních deliktů podle § 10b odst. 1 písm. b), jde-li o nesplnění povinnosti podle § 3 odst. 4 písm. c), § 10b odst. 2 písm. c), d), e), f), § 10b odst. 2 písm. i), jde-li o nesplnění povinnosti podle § 9 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 3 odst. 4 písm. c), § 10b odst. 3 a 4 a § 10c, které projednává ministerstvo. Obecní živnostenský úřad zašle ministerstvu stejnopis pravomocného rozhodnutí o výši uložené pokuty.

(6) Příjem z pokut je příjmem rozpočtu, z něhož je hrazena činnost orgánu, který pokutu uložil.

§ 11

Porušení povinností uvedených v § 3 odst. 2 a v § 9 odst. 1 písm. a) a c) se považuje za závažný způsob porušení podmínek stanovených zvláštním právním předpisem ve smyslu živnostenského zákona. 13)

ČÁST DRUHÁ

OBSAH ZÁKLADNÍ ČINNOSTI HORSKÉ SLUŽBY A JEJÍ VÝKON

§ 11a

Obsah základní činnosti horské služby

Obsahem základní činnosti horské služby je

- a) organizování a provádění záchranných a pátracích akcí v horském terénu, kterými se rozumí vyhledávání a pomoc osobám v tísni, v případě potřeby poskytování první pomoci těmto osobám a zajištění jejich přepravy k nejbližšímu zdravotnickému zařízení nebo dopravnímu prostředku zdravotnického zařízení, včetně zajištění pohotovostní služby,
- b) vytváření podmínek pro bezpečnost návštěvníků hor,
- c) zajišťování provozu záchranných a ohlašovacích stanic horské služby,
- d) provádění instalace a údržby výstražných a informačních zařízení mimo lyžařské areály podle § 11c,
- e) spolupráce při vydávání a rozšiřování preventivně--bezpečnostních materiálů mezi návštěvníky hor,
- f) informování návštěvníků hor o povětrnostních a sněhových podmínkách na horách a opatřeních k zajištění jejich bezpečnosti na horách,
- g) spolupráce s orgány veřejné správy, orgány ochrany přírody a životního prostředí, orgány obcí a krajů a jinými orgány a organizacemi působícími v horách,
- h) sledování úrazovosti a provádění rozborů příčin úrazů na horách, navrhování a realizace opatření k jejímu snížení,

- i) provádění lavinových pozorování,
- j) příprava a školení členů a čekatelů vykonávajících horskou službu,
- k) spolupráce s ostatními složkami Integrovaného záchranného systému13a).

§ 11b

Výkon základní činnosti horské služby

(1) Výkon základní činnosti horské služby zajišťuje v rámci své územní působnosti samostatně nebo jako složka Integrovaného záchranného systému13a) obecně prospěšná společnost založená za tímto účelem podle jiného právního předpisu13b) ministerstvem.

(2) Základní činnost horské služby zajišťuje výhradně obecně prospěšná společnost založená v souladu s odstavcem 1. Výkonem této činnosti není nijak dotčen výkon činnosti základních a ostatních složek Integrovaného záchranného systému13c).

(3) Obecně prospěšná společnost založená podle odstavce 1 může zajišťovat činnosti uvedené v § 11a smluvně v lyžařských areálech podle § 11c při dodržení podmínky, že má zajišťování této smluvní činnosti uvedeno v zakládací listině nebo ve statutu a nebudou ohroženy ostatní činnosti uvedené v § 11a.

§ 11c

Lyžařské areály

Lyžařským areálem se rozumí lyžařská oblast vytvořená za účelem provozování zimních sportů, vybavená dopravními zařízeními, sjezdovými tratěmi, běžeckými tratěmi, lyžařskými cestami nebo ostatními specifickými tratěmi, značená podle českých technických norem určených pro značení, zabezpečení a pohyb v lyžařském areálu 13d).

§ 11d

Financování základní činnosti horské služby

(1) Finanční prostředky státního rozpočtu určené k zajištění financování základní činnosti horské služby podle § 11a jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva.

(2) Podkladem pro stanovení výše finančních prostředků k zajištění činnosti uvedené v odstavci 1 je žádost obecně prospěšné společnosti založené podle § 11b odst. 1 o poskytnutí dotace k zajištění této činnosti. Termín podání žádosti o dotaci je do konce měsíce dubna běžného roku. Žádost o poskytnutí dotace se podává vždy na následný rok.

(3) Žádost o poskytnutí dotace podle odstavce 2 musí kromě náležitostí uvedených v § 14 odst. 3 rozpočtových pravidel obsahovat

a) zprávu o využití prostředků státního rozpočtu na zajištění financování základní činnosti horské služby za předcházející rok,

b) finanční plán výdajů k zajištění financování

1. základní činnosti horské služby na následující rok s rozdělením do jednotlivých čtvrtletí včetně odůvodnění jednotlivých výdajových položek,

2. doplňkové činnosti na následující rok s rozdělením do jednotlivých čtvrtletí včetně odůvodnění jednotlivých výdajových položek,

c) střednědobý výhled výdajů k zajištění financování základních činností a doplňkových činností horské služby na další 2 roky.

ČÁST DRUHÁ

zrušena

§ 12

Zrušen

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 13

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb. a zákona č. 167/1998 Sb., se mění takto:

1. V příloze č. 2 ve skupině 214 "Ostatní" se doplňuje text ve sloupci 1 "Provozování cestovní agentury", ve sloupci 2 "a) vysokoškolské vzdělání a 1 rok praxe v oboru, nebo b) úplné střední vzdělání a 3 roky praxe v oboru".

2. V příloze č. 3 ve skupině 314 "Ostatní" se doplňuje text ve sloupci 1 "Provozování cestovní kanceláře", ve sloupci 2 "a) vysokoškolské vzdělání a 1 rok praxe v oboru, nebo b) minimálně vyšší odborné vzdělání a 3 roky praxe v oboru, nebo c) úplné střední odborné vzdělání a 6 roků praxe v oboru", ve sloupci 4 "Ministerstvo pro místní rozvoj", ve sloupci 5 "Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů".

ČÁST ČTVRTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 14

Přechodná ustanovení

(1) Živnostenská oprávnění, na jejichž základě byly dosud provozovány živnosti, které se tímto zákonem mění na živnost ohlašovací vázanou (provozování cestovní agentury) nebo na živnost koncesovanou (provozování cestovní kanceláře), pozbývají platnosti uplynutím 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Právnícké a fyzické osoby, které hodlají po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1 nadále provozovat činnosti, jež jsou ode dne účinnosti tohoto zákona předmětem ohlašovací vázané živnosti provozování cestovní agentury, musí nejpozději ve lhůtě podle odstavce 1 předložit živnostenskému úřadu doklady, kterými prokáží, že splňují podmínky odborné způsobilosti stanovené tímto zákonem. Pokud živnostenský úřad zjistí, že předložené doklady jsou neúplné nebo dostatečně neprokazují odbornou způsobilost, vyzve právníckou nebo fyzickou osobu k doplnění nebo odstranění závad s tím, že pokud tak neučiní ve lhůtě stanovené v odstavci 1, její oprávnění k provozování činnosti, jež je ode dne účinnosti tohoto zákona předmětem ohlašovací vázané živnosti provozování cestovní agentury, po uplynutí této lhůty zaniká.

(3) Právnícké a fyzické osoby, které hodlají po lhůtě uvedené v odstavci 1 nadále provozovat činnosti, jež jsou ode dne účinnosti tohoto zákona předmětem koncesované živnosti provozování cestovní kanceláře, musí nejpozději ve lhůtě podle odstavce 1 předložit živnostenskému úřadu doklady, kterými prokáží, že splňují podmínky odborné způsobilosti a doklady podle § 5 odst. 1 tohoto zákona. Za tohoto předpokladu mohou ve své činnosti pokračovat na základě původního živnostenského oprávnění do dne nabytí právní moci rozhodnutí o koncesi.

(4) Pokud není stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí jeho účinnosti; vznik těchto právních vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé před účinností tohoto zákona, se však posuzují podle dosavadních předpisů.

§ 15

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 341/2015 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Řízení o udělení koncese pro provozování cestovní kanceláře zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 159/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

2. Smlouvu o pojištění záruky pro případ úpadku uzavřenou podle zákona č. 159/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou účastníci této smlouvy povinni uvést do souladu s požadavky stanovenými zákonem č. 159/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 4 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jinak se cestovní kancelář považuje za nepojištěnou.

3. Pojištění záruky pro případ úpadku podle bodu 2 se musí vztahovat rovněž na již prodané a dosud neuskutečněné zájezdy, na zájezdy, které se uskutečnily pouze zčásti, a na zájezdy, u nichž vznikl zákazníkovi nárok na vrácení rozdílu mezi tím, co za zájezd zaplatil a hodnotou poskytnutého plnění, pokud cestovní kancelář tento nárok neuspokojila.

1) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

2) § 2521 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

4) Příloha č. 3 zákona č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

5) Příloha č. 2 zákona č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

6) § 31 odst. 1 a 2 zákona č. 455/1991 Sb., ve znění zákona č. 286/1995 Sb.

8) § 52 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., ve znění zákona č. 286/1995 Sb.

9) § 50 zákona č. 455/1991 Sb., ve znění zákona č. 286/1995 Sb.

10a) § 2758 až 2872 občanského zákoníku.

11) Zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů.

13) § 58 odst. 2 a 3 zákona č. 455/1991 Sb., ve znění zákona č. 286/1995 Sb.

13a) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

13b) Zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

13d) ČSN 01 8027.